

Duch Święty

I wyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści się odrośl z jego korzeni. ² I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej. ³ Upodoba sobie w bojaźni Pańskiej. Nie będzie sądził z pozorów ni wyrokował według pogłosek; ⁴ raczej rozsądzi biednych sprawiedliwie i pokornym w kraju wyda słuszny wyrok. Różgą swoich ust uderzy gwałtownika, tchnieniem swoich warg uśmierci bezbożnego. ⁵ Sprawiedliwość będzie mu pasem na biodrach, a wierność przepasaniami łądzwi (Iz 11, 1-5).

Potem powrócił Jezus w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. ¹⁵ On zaś nauczał w ich synagogach, wysławiany przez wszystkich. ¹⁶ Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. ¹⁷ Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: ¹⁸ Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, ¹⁹ abym obwoływał rok łaski od Pana. ²⁰ Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. ²¹ Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli» (Łk 4, 14-21).

W ostatnim zaś, najbardziej uroczystym dniu święta, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie - niech przyjdzie do Mnie i pije! ³⁸ Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza». ³⁹ A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony (J 7, 37-39).

Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. ¹⁶ Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze - ¹⁷ Ducha Prawdy, którego świat przyjął nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywał i w was będzie (J 14, 15-17).

A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem (J 14, 26).

Jednakże mówię wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę Go do was. ⁸ On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. ⁹ O grzechu - bo nie wierzą we Mnie; ¹⁰ o sprawiedliwości zaś - bo idę do Ojca i już Mnie nie ujrzycie; ¹¹ wreszcie o sądzie - bo władca tego świata został osądzony. ¹² Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz *jeszcze* znieść nie możecie. ¹³ Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. ¹⁴ On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi. ¹⁵ Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi (J 16, 7-15).

A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha (Rz 8, 11).

Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. ¹⁵ Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: «Abba, Ojczcie!» ¹⁶ Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. (Rz 8, 14-16)

Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. ²⁷ Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, *wie*, że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą. (Rz 8, 26-27).

Nie chciałbym, bracia, byście nie wiedzieli o darach duchowych. ² Wiecie, że gdyście byli poganami, ciągnęło was nieodparcie ku niemym bożkom. ³ Otóż zapewniam was, że nikt, pozostając pod natchnieniem Ducha Bożego, nie może mówić: «Niech Jezus będzie przeklęty!». Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus». ⁴ Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; ⁵ różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; ⁶ różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. ⁷ Wszystkim zaś objawia się Duch dla *wspólnego* dobra. ⁸ Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, ⁹ innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, ¹⁰ innemu dar czynienia cudów, innemu prorocтво, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków. ¹¹ Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce. ¹² Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. ¹³ Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, *aby stanowić* jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem (1 Kor 12, 1-13).

Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, ²³ łagodność, opanowanie. Przeciw takim *cnotom* nie ma Prawa (Ga 5, 22-23).

Polecenia:

1. Na podstawie powyższych fragmentów Biblii w siedmiu punktach przedstaw charakterystykę Ducha Świętego.
2. Wymień dary (Iz 11, 1-5; 1 Kor 12, 1-13) i owoce (Ga 5, 22-23) Ducha Świętego.